

תפילה ומשאלה

שאל ברקן (מסמאל) עם רוני תיבה

מיטון, אמנון חוש, טלית דמור ואמנון בן-מנשה

ט גאון שבתוקול ישראלים נהרם אל ערב השירה "מרוסה באהבה", אחד מסידרת הערבים רבי התוכן, המאורגנים ברד שאל וגנצן ברקן.

באותו שמוע בו ארם טען שנאת ישראל פרץ אל בנין הפרדציה הודעת במסאל תורג ופע אנשים חפים מפשע, התעורר בלב רבים היסוס האם ללכת או לא ללכת ליכנס ישראל, למקום שקל לפרץ אליו כדאי להסתכן שמעתי שיהא את גם בעדעם יושבים באולם בית הכנסת "ג'רמעיב". חוד עם זאת, אנו מודעים בכאשר לכך שבני משפחותינו, הברית וכל תושבי ישראל עומדים בעשרי שבני קשיים וסכנות, וגם הם משתדלים להמשיך בחיי חיים יום, על אף הסכנות. על אחת כמה וכמה גם אנו צריכים להתגבר על המחדים, להראות הודעות ולגנוז באופן דומה.

זמן המופע הגיע, האולם החל להתמלא באיטיות מדאגה. לרגע השבתי בליבי שהחששות התגברו על ההחלטה האם להמשיך לחדות חיים גרילים ומלאים על אף האזמים ובצענאם... אבל תוך זמן קצר אנשים החלו לזרום ולמלא את האולם המתבר שהאוויר נהרם בגלל סיבות פרוזאיות יחתי חופש נואש אחר חנה קרובה, והגטייה הישראלית המפורסמת להגיע להפועה ביומן ישראלי ולא ביומן העקוב בהזננה...

הערב החל בתפילה מפי חוץ לשלום חיילי צה"ל.

סטואל ליבנת, מספר קטעי משחק

וכל לב נרעד. הרי את התפילה הוואו אנו שומעים בהתכנסות השנתית העצובה של יום הדיבור לחללי צה"ל ועכשיו הקיבות המתחללים בארץ וצאים ימי דיבורן השנים.

שירי הערב "מרוסה באהבה" נקראו כך משום שבני העליית הראשונות בארץ שרו מלים עבריות במנגינות רוסיות. שרע השירים הקיגע על המסך וכל הקהל הפך למקולה ארדה. שרע את השירים הרוזים במלים כה ישנות, בעברית של תחילת המאה העשרים, ולבנו נמס מתקופת נוסטלגיה. קטעי קישור מעניינים התקראו והוספו רבות לתוכן הערב ושירים מיוחדים בוצעו ברד סולנים ובליווי מוסיקלי יספה של צ'רף נגינת חליל, אקורדיון ופסנתר. שרע בהתלהבות בקול רם, ברשע, עם זופים קלים מה ושם עד שהגיעה ההפסקה.

ההפסקה, וההפסקה... תמיד ההפסקה היא חלק בלתי נפרד של ערבים אלה. חובקים, שירות נלהבות, משפטים כמו "לא ראיתי אותך שנים, מה אתה עשה פה?" נשמעים פה ושם. המתכבב באולם גדול בו ערך כיבוד ברד רחבה ובאסתטיות. נלחות ומוטות קפה ברדע, נהנים לראות, להראות, ולספוג אוירה ישראלית.

החלק השני של הערב נמשך ברד דומה, ממש צד היה לשמוע מפי שאל שהנה תנה, עד מעט הערב טעו לזימו. את השיר האחרון ילו יחי, שירה המפורסם של בעמי שטיי דיל, שרע ממש ברבקות, מנבאיים את משאלות לבנו: "לו יחי, לו יחי, כל שנבקש לו יחי... רק שלום לו יחי".

אלפי תודות לשאל וגנצן ברקן, החברים, המארגנים והמבצעים ולכל מי שתורם מונעו וכישורו. וברוח הנוסטלגית של הערב, גם אני אשתמש במלים ישנות שלא תש כחן ואאול ליצירי הערב:

"ישרי כחכמי, ערבים מסוג זה, וברמת ברוע מקצועית, אינם ערבי בידוד בלבד אלא כוח מלכד בקהילה הישראלית המקומי. אני רובים אחרים מהמים כבר לערב באו:

אילה אוראל מוסיפה:

ערב השירה נבצבר ברד וגנצן ושאל ברקן וכה להפועה גדולה עם קהל של 200 איש שסילוא את אולם בית הכנסת נר מערב. הערב עמד מיטון שירים רוסיים וכמה זמיר בו שירים רוסיים שתרוממו לעברית כמו קסישה, עץ התפוח, בוז'ובי, קלינקא ועוד. בקהל חרו מספר כשרונות זמר רציניים שיתפסתי במיקרופון ושוד סילו. השחקן סטואל ליבנת העניק מספר סקעים חכה למחאות כפיים נלהבות מצד הקהל. בהפסקה, נהנה הקהל מכיבוד עשיר של עוגות, עוגיות, ציפויים, מפבלים שונים ושתייה קרה חמה. הערב רבא, מבטיח ברקן, יתקיים בעוד שלושה חודשים. כל הכנסות הערב תועברו לבית הספר עמי ובית הכנסת נר מערב. ■